

ikke kan gjøres Udlæg i Arbejdsløn og Tjenesteløn, som endnu ikke er forfærdigt, saa at der altsaa navnlig ikke kan lægges fortløbende Betslag paa Arbejdsløn eller Tjenesteløn. Det er disse Bestemmelser, som dels af Retfærdighedshensyn, dels af Humanitetshensyn gjøre Indskrænkning i en Kreditors Ret til at gjøre Eksekution. Ved Siden af dem staaer der dog nogle Regler, der paa den anden Side sigte til at beskytte Kreditor overfor en svigagtig Debitor, og det er for det Første de Regler, som give Fogden en utvivlsom Afgang til at eftersege overalt, hvor der antages at findes Bærdigjensstande, til Dækning af Fordringerne, og for det Andet en Regel, som paalægger Debitor som Pligt at opgive, hvor han maatte have sine Eiendele, beboende, saa at han ikke, som den nugældende Ret tillader ham, skal kunne forholde sig ganske passiv, forstikke sine Ting, og derefter vægre sig ved at give Oplysninger, om hvor de findes; man paalægger ham som Pligt at opgive, hvad han maatte ete til Dækning af Fordringerne. Det er en Regel, som vistnok maa udkræves til Kreditors Beskyttelse, naar man paa den anden Side paalægger ham den Indskrænkning, at han ikke kan anvende Gjældsængsel, og han derhos skal være forpligtet til at efterlade Debitor idet Nødtørstigste. — Endelig skal jeg endnu kun hertil sige, at Bestemmelserne om Ophævelse af Gjældsængsel ogsaa nødvendiggjøre en Forandring i den nugældende Rettsregel om Anvendelse af Arrest som foreløbig Sikkerhedsmiddel, Arrest før Dom, idet det er indlysende, at man, naar man afflaffer Gjældsængsel eller Arrest efter Dom, ikke som Regel kan bibeholde Gjældsængsel og Arrest før Dom.

Dette er i det Væsentlige de Punkter, i hvilke Lovudkastet gjør Forandring i den nugældende Ret. Jeg har tilladt mig i Korthed at berøre dem for at bidrage Mit til at orientere Thinget ved Behandlingen af denne Sag. Det er en Selvfølge, at et Forsvar af enhver enkelt af disse Forandringer ialtsald paa dette Trin af Forhandlingen ikke

vilde være paa sin Plads, hvorimod jeg og Andre, der muligens ville forsvare Forslaget, maa afvente de Indvendinger, der maatte fremkomme.

Orenbøll: Det ærede Medlem, som nu satte sig (Nellemann), yttrede i Begyndelsen af sit Foredrag, at det foreliggende Forslag var et Arbejde af den Bestaafenhed, at det nogenlunde maatte tages som en Helhed, og at det vilde være vanffeligt at gjøre større Forandringer i dette Arbejde, uden derved at indvirke forstyrrende paa den Harmoni — eller hvilket Udtryk det nu var, som det ærede Medlem brugte —, der hviler over hele Arbejdet. Deri er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem. Men den Omstændighed, at dette Forslag har været undergivet en saa omhyggelig og gjentagen Drøftelse og Bearbejdelse af de mest udmærkede Kræfter, som vi paa dette Omraade have, medfører derhos ogsaa, at der i Realiteten maa blive temmelig lidt at gjøre for Representationen med Hensyn til samme. Naar jeg nu alligevel har taget Ordet i Anledning af Lovforslaget, da er det for det Første nærmest for at yde den høitærede Justitsminister min særlige Tak, fordi dette Lovforslag er kommet særskilt frem, og fordi den høitærede Minister ikke har ladet det ligge hen, indtil man tillige kunde faae Resultatet af Proceßkommissionens øvrige Arbejder til Behandling. Arbejdet lover ganske vist godt for Proceßkommissionens øvrige Arbejder; at det imidlertid allerede er kommet frem nu, er dog saa meget mere rigtig, som man i de praktiske Forhold meget har savnet flere af de Bestemmelser, som findes optagne i Forslaget. Men naar jeg nu yttrede, at Forslaget maatte tages som en Helhed, saa mente jeg dernæst dog ikke dermed, at man skulde være afflaaren fra at bringe et eller andet af de mange, deri indeholdte nye Punkter under nærmere Forhandling, og at fremhæve de Tvivl, som de kunne have fremkaldt hos En, om end disse vistnok ikke